

Sv. František

Napísal Michal Marhefka

Pondelok, 04 Október 2010 01:26

Sv. Františka poznáme predovšetkým ako symbol chudoby. Ale to nie je všetko, v čom vynikal. Jeho osobu zdobí viacero čností, ktorými Boh obdaril jeho otvorené srdce.

Priamo popri chudobe je výrazná jeho pokora, ktorá sa prejavila i v tom, že si nikdy netrúfol byť kňazom, ale až do smrti zostal diakonom. Pre Františka bolo kňazstvo tak vznešené a výsostné povolanie, že sa necítil byť hodným. Aj jeho habit navonok okrem chudoby vyjadroval pokoru, ktorá sa nehanbila obliecť si odev žobráka. Vďaka tejto čnosti mal vždy otvorené srdce pre tých, ktorí boli rovnako biedny, či už telesne, alebo duchovne.

Zo svojej skromnej pozície vedel vnímať všetku tú krásu, ktorú Boh skryl nielen vo veľkolepých, ale aj v najmenších a najjednoduchších stvoreníach.

Okrem pokory Františka charakterizovala odvaha a odhodlanosť. Po svojom obrátení nemal strach zanechať úplne všetko svetské, vrátane odevu a začať celkom nanovo tak, ako keď vyšiel z matkinho lona – nahý. Nebál sa postaviť otcovým plánom. Neváhal ísť za pápežom a v známej pokore prosiť o regulu. Tento jeho skromný postoj dojal a klonil aj samotného pontifika.

Vo svojej odhodlanosti šiel preliať krv ako mučeník k moslimom, no sultán ho prijal ako Božieho služobníka a jedine jeho bratom dovolil pôsobiť na svätých miestach Zaslúbenej zeme. Možno práve preto, že dobývali toto územie srdcom a nie mečom. Vďaka tomu tu františkáni pôsobia do dnešných čias.

Františkovou odhodlanosťou zmeniť seba a potom svet sa inšpirovali mnohí nasledovníci, ktorý sa vydali po jeho stopách. To pomohlo i celkovému obrazu Cirkvi, ktorá sa spamätávala zo stredovekých rozmarov jej rozpustilých synov a dcér, a znova prijímala na seba jednoduchosť Kristovho evanjelia.

Nie posledná je nám vzorom aj Františkova vytrvalosť, s akou sa pustil do novozvoleného života s Kristom. Najskôr horlivo opravoval kostolík, potom pochopil, že má pomôcť zachrániť Cirkev.

Sv. František mal dostatok svetského bohatstva, no to ho nedokázalo nasýtiť. Preto hľadal naozajstné bohatstvom, podobne, ako dnešní mladí ľudia. Mnohí z nich sú rovnako presýtení materializmom a konzumizmom a cítia hlad po duchovnom. Len škoda, že často ho hľadajú v okultizme, new age, či iných „vyprázňujúcich“ praktikách východných náboženstiev, ktoré sa snažia byť zviazané so stvorením a hľadajú akúsi harmóniu. Mládež ide za týmito hnutiami, lebo na jednej strane cíti odpor k spoločnosti, ktorá sa len hrabe za majetkom, potom vníma problémy spojené s ničením životného prostredia a ohrozovaním samotnej budúcnosti a nakoniec si myslí, že jedine tieto náboženstvá majú zmysel a odpovede pre prírodu a ich problémy. Možno keby poznali, že kresťanstvo dávno odpovedá na tieto otázky a ponúka riešenia berúc ohľad aj na svet aj na človeka, hľadali by tam, kde treba. Lenže to musíme všetci aspoň sčasti nasledovať príklad dnešného svätca a v skutočnosti ochraňovať a ctiť si svet i ľudí, ktorí ho spolu s nami obývajú. Veď je to prvá výzva Sv. Písma: podmaniť si zem, čo znamená – byť jej zodpovednými a starostlivými pánmi.

Príkladov pre nasledovanie sv. Františka je dostatok. Asi len ťažko by sme ho mohli napodobniť vo všetkom. No pozvanie stále platí a začať môžeme od maličkosti a pokory, ktorá nám často chýba. Amen.